

Nadaljna divizija Italijanov dospela na špansko fronto. Nacionalisti so zopet zgubili tri nadaljna zelo važna mesta

Gibraltar, 5. aprila. Poročila, ki so dospela sem iz mesta Seville, naznanjajo, da se je izkracala nadaljna divizija laškega vojaštva v Cadizu. Trije večji italijanski parniki so pripeljali 10,000 Italijanov.

Divizija je popolnoma opremljena z modernim orožjem. Španski poveljniki so Italijane takoj razposlali na razne fronte. Ali je poveljstvo nacionalistov zahtevalo nadaljno pomoč od strani Italije ali ne, se ne more ugotoviti. Laška vlada absolutno zanika, da bi pošiljala nadaljno vojaško pomoč španskim rebelom.

Medtem pa španske vladne čete ponovno napredujejo na pram nacionalistom. Tri važna mesta so prešla v oblast madridske vlade. Včeraj so socialisti

čeni zrakoplovi bombardirali mesto Cordoba, kjer so se dosedaj racionalisti zelo varno počutili. Mesta, ki so padla vladnim četam v posest so Ovejo, Villaharta in Espiel. Ta mesta kontrolirajo železnico, ki spaja Madrid s Cordobo.

Pa tudi na severni fronti so uporniki morali prenehati s ofenzivo. Baski so zbrali skupaj vse svoje sile in silovito napadajo nacionaliste, ki so mislili osvojiti važno pristanišče Bilbao, toda so bili v napadu vrženi nazaj.

V Bilbao se nahaja kakih 90,000 beguncev, ki so dospeli tja iz San Sebastiana in Iruna, ko so bila slednja mesta zavzeta po nacionalistih. Skoro 30,000 od teh se je vpisalo med vladne vojsake.

Boljševiki so aretirali svojega lastnega rablja. Rabelj, ki je tisoč ljudi pomoril, bo najbrž moral sam iti v smrt

Moskva, 5. aprila. Genri Jagoda, ki je ustanovil proslulo boljševiško tajno policijo, katere dolgoletni načelnik je bil, je bil danes aretiran od svojih lastnih ljudi in bo najbrž kaznovan z isto kaznijo, katero je odločil tisoč drugim.

Jagoda je bil svoječasnno boljševiški komisar za notranje zadeve, in kot tak je imel poveljstvo nad tajno policijo. Lanskega septembra je pa bil degradiran in imenovan za počnega komisarja.

Včeraj je bil aretiran in vržen v ječo. Sovjetska vlada se je uradno izjavila, da je bil Jagoda aretiran radi kriminalnih zločinov.

Malo prijateljcev ima komisar Jagoda v Rusiji ali med ruskimi izseljenci v tujemstvu. Saj je tisoče njih pogljal v smrt. Jagoda je bil tudi odgovoren, da je bil izgnan iz Rusije bivši vodja boljševizma, Leon Trotzky.

Padec Jagode je prišel, ker ni bil v stanu razkrinkati Trotzkyevih zarotnikov v Rusiji, ki so se zarotili proti življenju diktatorja Stalina.

Jagoda je bil svoječasnno "originalni puntar" v Rusiji. Deloval je proti carju, boril se je četah za boljševike proti carju, poslal je tisoče carjevih pristavšev v zapore, in danes čaka njega ista usoda — smrt.

McKinleyeva hiša

Pretekli teden je nastal ogenj v hiši v Niles, Ohio, kjer je bil rojen bivši predsednik Zedinjenih držav William McKinley. Kako je nastal ogenj, nihče ne ve. Hiša je do tal pogorela. Vsako leto je prihajalo v Niles, Ohio, tisoče turistov, ki so si ogledovali rojstni dom bivšega predsednika. Ognjegajci sumijo, da so ogenj zaneli "hoboti," ki so se večkrat skrivali v hiši. Hiša je bila nad 100 let stara.

Boj med delavci

Včeraj je začela znana delavnica Electric Vacuum Cleaner Co., kjer je zaposlenih tudi več Slovencev, in kjer je prevladoval štrajk, zopet s poslovanjem. V tovarni je zaposlenih v normalnih razmerah 760 ljudi. Kakih 300 od teh jih pripada v American Federation of Labor unijo. Ti delavci so se vrnili na delo, dočim so sklenili C. I. O. unijski delavci ostati na štrajku. Ko bi se imelo pričeti včeraj zjutraj z delom, je nastal spopad med onimi, ki so hoteli spopad med onimi, ki so hoteli delati, in med štrajkarji. Končno je naredila policija mir, a z delom se ni začelo.

Gov. Davey bolan

Iz Kent, Ohio, se poroča, da je governor Davey močno zbolel. Lotila se ga je pljučnica. Kljub boleznim je pa včeraj podpisal več postav, katere je naredila državna postavodajna zadnja teden.

Nebe obravnava

Včeraj se je začela pred Common Pleas sodnikom Silbertom obravnava proti bivšemu policijskemu poročniku John J. Nebe, ki je znan mnogim našim ljudem. Obtožen je enakega zločina kot drugi policisti pred njim, da je namreč ob časih prohibicije izsiljeval od prodajalcev opojne pijače denar, da jih ni aretirali in so lahko nemoteno poslovali. Trije bivši policijski uradniki so bili dosedaj že spoznani krivim in obsojeni vsak v do 20 let zapora.

Vehovec in avtomobilisti

Pri sinočni seji mestne zbornice je councilman iz 32. varde Mr. Anton Vehovec predlagal, da se postava glede vožnje z avtomobili spremeni v toliko, da se lahko dovoli 16 let ali več stari fantom voziti avtomobile. Sedanja postava določa starost 18 let. Mr. Vehovec je tekom zborovanja mestne zbornice sinoči imel precej povedati in je zopet kot navadno obračal pozornost na sebe.

Poročno dovoljenje

Poročno dovoljenje sta dobila Mr. Frank Samsa, 1047 E. 68th St. in Miss Josephine Čertalič, 1076 E. 68th St. Obilo sreče!

Na operacijo

Danes se bo morala v Glenville bolnici podvreči operaciji Mrs. Ana Podborshek, 23301 Ivan Ave. Želimo ji skorajšnjega in popolnega okrevanja.

Chrysler štrajk bo poravnán

Lansing, Mich., 5. aprila. John Lewis, vodja C. I. O. delavskega gibanja, se je izjavil včeraj, da bo prišlo v najkrajšem času do sprave med delavsko unijo in Chrysler korporacijo.

Sprava bo narejena na ta način, da bodo zavarovane pravice delavcev, obenem pa bodo zavarovane tudi kompanijske pravice.

Lewis je govoril včeraj v Detroitu, kakim 10,000 zbranim štrajkarjem, ki se nahajajo že zadnjih 28 dni na štrajku pri Chrysler organizaciji.

"Mi iščemo pravo pot in smer, ni," je dejal Mr. Lewis, "da bodo zavarovane vaše pravice in da boste vselej se lahko kot delavci pogajali kolektivno s kompanijo. Mi ne želimo ničesar slabega kompaniji, toda v prvi vrsti so naše pravice, in enako naj ima tudi kompanija svoje pravice," je dejal Mr. Lewis.

Glavna točka, ki je dosedaj

preprečila, da še ni prišlo do poravnave štrajka pri Chrysler organizaciji je, ker kompanija še ni priznala C. I. O. organizacije kot edino zastopnico vseh delavcev v devetih kompanijskih tovarnah.

Včeraj se je vršila v Detroitu veličanska demonstracija organiziranega delavstva. Indirektno so se udeležili te demonstracije tudi Walter Chrysler in governor države Michigan, Murphy. Demonstracija je bila jako mirna in redna.

Štrajk pri Chrysler organizaciji stane dosedaj delavce že \$10,000,000, kar so zgubili v plačah, a trgovci so zgubili nadaljnjih \$7,500,000, ker je nastal zastoj v prodaji raznega blaga.

Medtem pa je bil poravnán štrajk Ford avtinskih delavcev v Kansas City, Mo. Kot povdarja jo delavski voditelji je to prvič v zgodovini Ford korporacije, da

se je delavski štrajk poravnal v korist delavcev.

Vendar do popolne sprave med Ford kompanijo in unijo še ni prišlo. Ford kompanija namestila odsvoliti več tisoč delavcev, kar se običajno zgodi ob tem času radi pomanjkanja naročil.

Unija je zahtevala, da se pri odsvolitvi vpoštevajo senioritetne pravice delavcev, in kot zatrjujejo unijski uradniki je Ford kompanija pristala v to zahtevo, toda na vprašanje v glavnem uradu Ford kompanije v Detroitu, so odgovorili, da o tem ničesar ne vedo. Ford kompanija pravi, da bo še v nadalje postopala tako kot je dosedaj.

Te dni enkrat se bodo začela tudi pogajanja med unijskimi uradniki in predstavniki Ford družbe radi izboljšanih plač. Unijski uradniki trdijo, da so delavci pri Ford družbi slabše plačani kot pri drugih avtinskih korporacijah.

Ali se bodo demokrati v Clevelandu združili?

Ponovno in ponovno prihajajo poročila v javnost, od strani političnih reporterjev raznih angleških časopisov, da se pripravljajo v Clevelandu tla za spravo med raznimi demokratskimi frakcijami. Cilj sprave je, da se nastopi s skupno fronto proti sedanjemu županu Burtonu, ki je bil pred dvema letoma izvoljen kot "neodvisen kandidat," pa je kmalu po izvolitvi pokazal republikanske roge. Baje je Wm. Gongwer, bivši načelnik in Pierce Metzger, sedanji načelnik demokratske stranke v Clevelandu pri volji narediti mir z uporniški demokrati. Baje se je menda sam Martin Sweeney, kongresman in vodja uporniških demokratov, izjavil, da naj se naredi mir, da demokrati lahko skupno nastopijo proti Burtonu.

I, seveda, plačali bomo!

Zadnji petek je bila podpisana pogodba med lastniki premoženj in med premogarsko unijo. Premogarji so dobili približno od 50 do 70 centov na dan več za svoje delo. In že so se oglašile kompanije, ki prodajajo premog, da bodo podražile svoje blago za približno 15 odstotkov. Računa se, da bodo Clevelandčani plačali prihodnjo jesen in zimo nekako \$2,000,000 več za premog, kot so plačali letos. Cleveland vporabi približno 5,000,000 ton premoga na leto. Kdaj stopi zvišanje premogovih cen v veljavo, ni še znano.

Vile rojenice

Pri družini Mr. in Mrs. John Yager, 15501 Lucknow Ave. so se ustavile vile rojenice in pri nesle v dar krepkega sinčka. Mati in otrok se dobro počutita v St. Lukes bolnici. Naše čestitke!

30-dnevnic

V sredo 7. aprila ob 6. uri zjutraj sv. maša zadušnica v cerkvi sv. Vida v spomin 30-dnevnic smrti pokojnega Johna Tramate. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Listnica uredništva

Naročnik. Pišite na naslov: Hon. Robert J. Bulkley, United States Senate, Washington, D. C. Senator Bulkley je jako prijazen človek in vam bo gotovo ustregel, če bo mogel.

Bog in Hitler

Iz Berlina se poroča, da je narodni socialistični poslanec Rudolf Hess izjavil včeraj, da Hitlerja čuva sam Bog vsega mogočnega, da deluje za napredek Nemčije. "Hitler je pravi odrešitelj Nemčije," je izjavil Hess, "ravno tako kot je bil Bog za resoljni svet." Hess je pred časom izjavil, da se je odpovedal krščanstvu.

Fina godba

Tamburaški zbor dijakov St. Edwards univerze iz Austina, Texas, ki sestoji iz Slovencev in Hrvatov, in ki se sedaj nahaja na koncertni turneji po Pennsylvaniji in Ohio, bo v soboto 10. aprila, nastopil na narodnem radijskem omrežju med programom, ki je splošno znan kot "National Barn Dance." Ta program se oddaja v Clevelandu vsako soboto ob 9. uri zvečer potom WGAR radio postaje. V tem zboru je več naših nadarjenih slovenskih in hrvatskih godbenikov, katere je doletelo odlično priznanje, da nastopijo na radio programu, ki bo oddajal po vsej Ameriki. Igrali bodo slovenske in hrvatske pesmi in skladbe, nakar občinstvo prijazno opozarjamo.

Pevski zbor Cvet

Vstopnice za pomladanski koncert pevskega zbora "Cvet" so že v predprodaji. Koncert se vrši 18. aprila ob 3. uri popoldne v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. Vstopnice se dobijo lahko pri vseh pevcih in pevkah zbora "Cvet."

Vojaške kuhinje!

Governor države Ohio Martin L. Davey je naznanil, da bo vpekljal od 15. aprila naprej vojaške kuhinje, katere bo preskrbela narodna garda. V teh kuhinjah bodo lačni in brezposelni lahko dobivali potrebno hrano. Governor dolži državno postavodaj, češ, da ni določila ničesar za podporo brezposelnim.

Pokojni John Fabec

V poročilu o smrti Johna Fabeca bi se imelo pravilno glasiti: Ranjki zapušča žalujočo soprogo Justino, rojeno Zabukovec, dve hčeri, Glorio in Patricijo, in starše John in Cecilijo Fabec. Pogreb ranjkega se vrši v sredo zjutraj ob 8:30.

Družba Cleveland Electric Co. je globoko znižala cene za elektriko. Ljudje si bodo prihranili nad milijon dolarjev letno

Cleveland, O. Začenši s prvim majem bo družba The Cleveland Electric Co. precej znižala ceno za rabo elektrike. Preteklo soboto je predsednik družbe Mr. Crawford tozadevno obvestil župana Burtona.

Ko je slišal župan, da je privatna kompanija, ki ima 230,000 odjemalcev v Clevelandu in okolici, znižala ceno elektrike, je takoj odredil korake, da se zniža cena elektrike, ki jo proizvaja mesto Cleveland.

Dosedaj je bila elektrika, oddajana po mestni vladi, vedno cenejša kot kompanijska, toda od maja meseca naprej bo kompanijska elektrika mnogo cenejša od mestne. In vendar je bila mestna elektrarna ustanovljena, da bi znižala cene kompanijske elektrike.

Od leta 1920 je The Cleveland Electric Co. že šestkrat znižala ceno elektrike. Vzrok znižanja je, ker kompanija stalno dobiva nove odjemalce in prodaja in proizvaja toliko več elektrike.

Obenem pa je električni tok, katerega oddaja The Cleveland Electric Co. mnogo bolj stalen in zanesljiv kot pa električni tok mestne elektrarne. Zastopa pri The Cleveland Electric Co. skoraj ne poznajo, dočim je v mestni elektrarni vedno kaj narobe. Sedanje cene, katere računa mestna elektrarna, so: za prvih

600 kilovat ur po 2.9 centa kilovat, za nadaljnjih 1,800 kilovat ur po 2.5 centa, in za nadaljnjih 800 kilovat ur po 2 centa.

Kompanijska elektrarna pa bo v bodoče računala sledeče cene: za prvih 50 kilovat ur elektrike po 4c od ure, prihodnjih 50 kilovat ur po 3.5 centa, za nadaljnjih 100 kilovat ur po 2.7 centa, in za ves električni tok nad 200 kilovat ur po 1.50 centa. Ljudje bodo imeli velike prihranke od tega.

Spodaj prinašamo tabelo, ki kaže nove cene The Cleveland Electric Co., obenem pa stare cene in koliko si bo vsak lahko prihranil na mesec. Vкупno bodo Clevelandčani plačevali kompaniji \$1,000,000 manj na leto za elektriko kot dosedaj.

Kilo. ure na mesec	Sedanja cena	Znižana cena	Prihranek
75	\$ 3.00	\$ 2.88	\$ 0.12
100	4.00	3.75	.25
125	5.00	4.44	.56
150	6.00	5.13	.87
175	7.00	5.81	1.19
200	8.00	6.50	1.50
225	9.00	6.88	2.12
250	9.88	7.25	2.63
275	10.58	7.63	2.95
300	11.28	8.00	3.28
350	12.68	8.75	3.93
400	14.08	9.50	4.58
450	15.48	10.25	5.23
500	16.88	11.00	5.88
600	19.68	12.50	7.18
700	22.48	14.00	8.48
800	25.28	15.50	9.78
900	28.08	17.00	11.08
1,000	30.88	18.50	12.38
1,100	33.68	20.00	13.68
1,300	39.28	23.00	16.28
1,500	44.88	26.00	18.88

Krompir bo cenejši

Cena krompirja se je že znižala ali se pa bo te dni glasom poročil iz tržnice. Tekom zime je v Clevelandu krompirja skoro primanjkovalo, kar je bil vzrok visokih cen, toda v južnih državah so zadnje mesece imeli neravnavno dobro krompirjevo letino. Krompirja prihaja več v Cleveland kot se ga more sproti prodati, in to je vzrok, da so tudi cene krompirja padle.

Pevski zbor na Holmes

Starši mladinskega pevskega zbora na Holmes Ave. so vabljeni, da se udeležijo mesečne seje, ki se vrši v torek 6. aprila ob 7:30 zvečer. Seja se vrši v Slovenskem domu. — Podpredsednica.

Računi za plin

Račune za plin plačajte ta mesec najkasneje do ponedeljka 12. aprila do 6. ure v našem uradu. Pri nas lahko plačate tudi vse račune za mestno ali kompanijsko elektriko, za telefon in vodo.

Demokratski ples

Preteklo soboto je demokratski klub iz 23. varde priredil svoj pomladanski ples v S. N. Domu. Prireditve se je udeležilo od 400 do 500 oseb.

V bolnici

V Glenville bolnici se nahaja Mrs. Agnes Slovenec, 14910 Hale Ave. Dobri ženi želimo, da bi čimprej okrevala.

Nov grob

Sinoči je preminul Edward Prijatelj, 19851 Nauman Ave. Pogreb bo vodil August F. Svetek. Podrobnosti poročamo jutri.

V bolnici

Mrs. Frances Filipič, 3044 W. 51st St. se nahaja v mestni bolnici. Pravkar je prestala težko operacijo. Obiski so dovoljeni.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year.
Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 80, Tues., April 6, 1937

Pokojni Frank Sakser

Globoko nas je pretresla novica iz Ljubljane, ki je dospela zadnje sredo, in ki nam je sporočila, da je umrl v Ljubljani naš Frank Sakser. Naj bo dovoljeno pisu teh vrstic, da mu položijo venec rož na njegov grob. Pokojni "oče" Sakser in pisec teh vrstic sta si bila vedno dobra prijatelja, od onega dneva, ko je tudi sedaj pokojni Rev. Blaznik pripeljal mladega Lojzeta v Sakserjev urad v New Yorku in ga izročil "očetu" v varstvo, pa vse do onih dni, ko je "oče" Sakser odpotoval v staro domovino, kjer je pretekli teden umrl kot — siromak, dasi je bil svoje dni najbolj premožni Slovenec v Zedinjenih državah.

Bilo je 30. septembra v letu 1905, ko sem prvič videl pokojnega Franka Sakserja. Rev. Blaznik, sin znane spoštovane ljubljanske družine, me je predstavil Mr. Sakserju, češ, tu imate zopet eno novo pomoč iz stare domovine. Mr. Sakser me je nekoliko po strani pogledal, pa je rekel: "Dela ravno nimam za vas. Pa vseeno ostanite pri nas. Zjutraj boste ob 5. uri prižigali plin pod linotype stroji, pometi tiskarno, popoldne boste 'folcali' 'Glas Naroda' (to delo je pred menoj vršil sam Mr. Sakser), zvečer boste pa pazili na urad, odgovarjali telefone in iskali potnike po raznih železniških postajah."

In tako je bilo. Delali smo za Sakserja po 15 ur na dan, pa nam nič ni žal, ker prepričani smo bili, da smo delali za poštenega moža. "Mr. Pirc," je dejal pokojni naš "foter," kot smo ga nazivali v New Yorku, "ene dva dolarja vam bom dal več na teden, ker vidim, da ste priden fant." In dva dolarja na teden je bilo v onih časih precej denarja.

Napisal sem teli par vrstic samo iz vzroka, da povem, da je bil pokojni Frank Sakser cel človek, iskrena duša, pri njem smo se vsi počutili domače, in marsikaj mlad študent in inteligent je pri njem našel zavetje, streho in zaslužek. In to je bilo v časih, ko se kje drugje mladim Slovencem ni nudilo enakega zaslužka.

In ni bilo čuda. Saj je Frank Sakser sam prišel kot mlad človek v Ameriko. Prinesel je s seboj par dolarjev, s poštenostjo in dobro potrebo in prijaznostjo napram ljudem si je tekom let napravil stotisoče dolarjev premoženja, toda v grob je odšel zopet siromak, ker je bil — pošten.

Ranjki Frank Sakser je bil po poklicu stavec, tiskar, pa tudi časnikar. Ni bil še leto v Ameriki kot neizkušen naseljenc, pa je že začel izdajati "Glas Naroda," poznani slovenski dnevnik, ki ima še danes dober obstanek, kolikor je to mogoče v naših razmerah časnikarstva v Ameriki.

Pokojni Sakser je vedel, kaj se pravi izdajati slovenski časopis v Ameriki. Prvih deset let je marsikaj stradal pri izdajanju časopisa, toda njegovi pomočniki so ga radi imeli in delovali z njim ter dostikrat tudi stradal. In kadar je ranjki Frank Sakser imel en dolar v žepu, pa je rekel svojim fantom: "Tu imate dolar, pa si kupite pivo in klobas, pa bomo skupaj jedli!" Tak je bil Sakser ves čas svojega življenja.

Ena največjih zaslug pokojnega Franka Sakserja je bila njegova poštenost pri pošiljanju denarja v staro domovino. Razni židovski zavodi v New Yorku so naše ljudi, predno je začel Sakser s pošiljatkami prihrankov naših ljudi v domovino, nesramno odirali naše rojake. Sakser je naredil temu konec, ko je sam začel s pošiljatkami. Tekom dobrih trideset let je poslal nekako \$50,000,000 denarja od naših rojakov iz Amerike v domovino, po najnižjih dnevnih cenah in ne da bi kdo izmed naših rojakov zgubil en sam cent.

Ranjki se je kot časnikar in trgovec držal srednje poti. Načeloma nikomur ni nasprotoval, hvalil pa tudi nikogar ni. Hvaležen je bil vsakomur za podporo, zlasti pa je bil hvaležen onim, ki so delovali za splošni dvig slovenstva v Ameriki. Sodbo o svojem delu je prepuščal drugim. Saj smo vedeli, da taka sodba ne more biti nikdar slaba.

Pred sedmimi leti je začutil, da potrebuje počitka. Podal se je v domovino, želeč v miru preživeti pozno jesen svojega življenja. Pa je ni preživel v miru, pač pa v težkih duševnih in telesnih mukah. Najhujši udarec mu je bil zadani, ko je postalo njegovo bančno podjetje žrtev splošne gospodarske depresije.

Ranjki oče Sakser je zgubil pri tem vse, do zadnjega centa, in je solzljivi oči sprejemal skromno podporo, ki mu jo je mesečno nakazovalo osem njegovih bivših uslužbencev.

Bil je cel mož, in kdor ga je poznal takega kot je v resnici bil, bo nosil blag spomin v svojem srcu za njim. S Sakserjem je leglo v grob dober kos zgodovine ameriških Slovencev.

Kaj pravite!

Na Japonskem imajo lepo navado, da dajo neveste vsa darila, ki jih prejmejo kot poročni dar, svojim staršem kot nekakšno odškodnino za trud in stroške pri vzgoji. Naše matere pa hčeram še navale polne skrinje bale, potem ko so jih redile in vzgajale 20 in več let.

BESEDA IZ NARODA

25-letnica v Newburgu

Postni čas je minil in prišel je čas za razne prireditve. Tako se je tudi društvo sv. Jožefa št. 146 KSKJ namenilo obhajati 25-letnico svojega obstanka in sicer na 11. aprila. Pričetek bo zjutraj ob desetih s sv. mašo. Zvečer bo pa banket in ples v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

Tem potom se vljudno vabi vse članstvo, da se v polnem številu udeleži sv. maše, zvečer pa banketa, ki se prične ob pol osmih. Vsakega člana je dolžnost, da se te prireditve udeleži, da se s tem poveča slavnost in tudi društvena blagajna ima nekaj koristi od tega. Naša blagajna je namreč zdaj bolj na kratkih nogah in 75 centov vstopnine za tako prireditev ni tako veliko.

Godba bo prve vrste, kolikor

mi je nekdo zaupal, to je, najboljši orkester, kar jih premorejo doli na St. Clair Ave. No, to se bo plesalo!

Slišali boste tudi razne govornike, ker je precej dobrih govornikov na programu, med njimi bo tudi glavni tajnik KSKJ, Mr. Josip Zalar. Torej se še enkrat apelira na vse članstvo in tudi drugo cenjeno občinstvo, da se udeležite. Preskrbite si vstopnice pravočasno, da jih ne bo zmanjkalo, gredo namreč jako hitro izpod rok. Dobite jih pri vseh društvenih uradnikih. Tisti večer se ne bo prodajalo nobenih vstopnic, zato si jih preskrbite prej.

Na veselo svidenje v nedeljo 11. aprila.

Matt Zupančič, blagajnik.

SLOVENSKA LOVSKA ZVEZA

Piše Max Kragely

Zadnje sezije je bilo v državi Michigan ustreljenih 35,000 srn. Njih teža je bila povprečno 125 funtov.

Izračunano je, da so imele vse industrije, katere propagirajo divjačino za lov in ribolov, nad \$1,000,000,000 dohodkov. Vsaj tako poroča Biological Survey.

Firearms Legislation in 1937 — je brošura, izdana od Rifle Association, Barr Bldg., Washington, D. C. Dobi jo lahko vsak, ako pošlje svoj naslov na poštne dopisnice na gornji naslov. Dobro bi bilo, da se obrnemo na svoje zastopnike v kongresu, da uničijo ta bedasti predlog, ki bo prišel v kratkem pred zbornico.

New Brunswick v Kanadi ponuja lovsko dovoljenje za lov na medvede za ceno — hvala lepa! Fantje, poslužite se lepa prilike.

Velika divjačina v državnih gozdovih se zelo izboljšuje, poroča vladni poljedelski oddelek. Od januarja 1935 do sedaj se je pomnožila za 10 odstotkov. Tako šteje danes velika divjačina 1,523,000 glav. Še bomo streljali.

"Večno zaprta sezija na moške," tako se je bralo na lepkih, nabitih po gozdovih države Maine pred otvoritvijo lovske sezije lansko leto. Vse Francke in Mieke so menda na cedilo ostale.

Vsi lovci SLZ pozor, posebno oni, kateri streljajo z risanico 22 kalibra. Bruce Sloan v Albany, Ky., je zadel 1,783 zamaškov od steklenic za pivo, katere je sam metal v zrak. Zgrešil je ta 1,784. zamašek. Poskusite še vi.

Najbrže da gre vsa čast zamorki v državi Idaho, Nellie Allen, ki je stara 98 let in ki je lansko sezijo ustrelila velikega srnjaka.

Pennsylvania State Conservation Bulletin poroča, da je bila lansko leto ena srna izmed vsakih osmih nepostavno ustreljena od lovskih tatov ali raubštev.

V Montani so se lansko leto družine prirejskih psov tako razmnožile, da je država razpisala \$2 nagrade za vsako kožo ubitega kajuta.

Da se res vse na bolje obrača, kaže dejstvo, da so se v državi Ohio celo družine srn pomnožile. Pred pet in dvajsetimi leti je bilo v naši državi celih deset srn, sedaj pa šteje njih število okrog osem sto glav. Konservacija sedaj priporoča, da bi se odprl lov na srne, ker delajo

škodo kmetovalcem ob reki Ohio. Uradniki konservacije priporočajo, da bi se izdalo okrog 400 dovoljenj, katere bi se pa izžrebalo od vseh prosilcev, ki bi šli radi na srne v 45,000 akrov ozemlje v okrajih Adams, Scioto in drugih okrajih proti vzhodu.

Ne bo napačno, če vemo, da je Ohio Conservation Division v zadnji poplavi dala Rdečemu križu nad pol milijona dolarjev vrednosti raznega orožja na razpolago, kot motorne čolne, odeje, postelje, živila, osebne avtomobile, truke in pa potrebno moštvo zraven.

Ljudje, ki niso državljani v tej državi, si morajo nabavit \$50 dovoljenje, ako hočejo trgovati s kožuho v tej državi. Domačinom takega dovoljenja ni potreba.

Naša država je naročila na Češkem 1,400 prepelc, da jih zaplodi v Ohio. Polovico jih je pa poginilo, predno so prišle v Hamburg. Ostale so bile pa tako slabe, da so jih morali poslati nazaj. Trgovka cena je bila \$6 za par. Ohio ima sedaj par tisoč teh ptičev, katerim se doda od časa do časa nov zarod.

Ob priliki bom pa še kaj napisal, če vas zanima.

Raketirstvo z nezgodami

Ko bodo čitatelji brali naslednje vrstice, bodo neverjetno zmajevali z glavami, češ, da je kaj takega nemogoče v dvajsetem stoletju. Zagotovljeni pa naj bodo, da so vsi podatki do pičice resnični, ker so bili vsi dobljeni na sodnji, torej absolutno resnični.

V neki grocerijski trgovini v Clevelandu je bilo ob najbolj živahnem času kak ducat odjemalcev. Odpro se vrata in zopet je stopil v prodajalno nov odjemalec, ki se je postavil na konec čakajoče vrste. Trgovski pomočniki so pridne stregli odjemalcem, zadnji prišlec je pa hodil po prodajalni ter se oziral po policah, očividno računajoč, kaj bo kupil.

Naenkrat mu spodleti noga in možak pade s trušcem po tleh, da se je vse hkrati ozrlo nanj. Pomočniki in odjemalci so skočili k njemu. Mož se je valjal po tleh, očividno v velikih bolečinah. Ljudje so mu pomagali na noge, mu obrisali prah z obleke in nekdo mu je pobral klobuk.

"Ali ste se pobili?" ga vpraša gospodar.

Ponesrečeni je nekaj zamrmral iz stisnjenih usten.

"Kako se je pa pripetila nesreča?" poizveduje nadalje trgovec. Odjemalec se je ozrl na tla, kjer je ležala pomendrana lupina od banane in takoj je vedel za vzrok nesreče.

Ponesrečeni se je vsedel na zaboj in se z roko tipal po členu na nogi. Nekdo je svetloval, da se takoj pokliče policijsko ambulanco, ali zdravniška, toda odjemalec je zmajal z glavo in rekel, da bo kmalu dober, samo če ga puste nekaj časa sedeti tam.

Ko je čez nekaj časa poskušal vstati, je uvidel, da ne more stopiti na nogo. Trgovec je hotel poklicati ambulanco, toda mož se je branil, češ, da bi se žena preveč prestrašila, če bi ga odpeljali v bolnico. Svetloval je, naj pokliče njegovo ženo ter ji povedo, da se mu je pripetila mala nezgoda ter da naj pride žena ponj z avtomobilom, z njo pa naj pride njihov družinski zdravnik. Trgovec je telefoniral po ženo, odjemalec pa si je vzel naslov ljudi, ki so bili v prodajalni n ki so videli nesrečo.

Tako je bil ustvarjen lep zaslužek za \$500.00.

Sleparstvo? Seveda! Noben zdravnik na svetu, ne bi mogel zanikati, da možak ni bil poškodovan. Toda najlepše pri vsem tem je to, da je lupino od banane prinesel "ponesrečenec" s seboj v žepu ter jo vrge na tla, ko ravno nihče gledal ni. Možak je trdil, da mu je noga pohromela vsled padca. Ohromela mu je pač, toda le začasno in ohromelost ji je povzročil sam prejšnji lan, ko si je vzbrižgal neko kečino v nogo. To sredstvo učinkuje samo nekaj časa oziroma dovolj dolgo, da je preisčava končana.

Njegova "žena," po katero so telefonirali, je samo članica gange, ki se peča s takim sleparstvom in "družinski zdravnik" je pač zdravnik, toda nekaj mazač, ki je izgubil v kakem drugem mestu radi nečednih dejanj pravico zdraviti ljudi.

No, priče so na razpolago, "zdravnik" potrdi težko poškodbo in poškodovanec vpraša trgovca, če se hoče pobotati za \$500.00, ali pa bo šla zadeva pred poroto. Trgovec dobro ve, da nima nobene prilike pred poroto, ker so dokazi jasni in brez obotavljanja napiše ček za pet sto dolarjev.

Morda se to bere neverjetno, vendar je pa dejstvo, da te vrste sleparije današnje raketirstvo lepe milijone dolarjev vsako leto. Dokazalo se je, da je en sam človek na ta način dobil od raznih podjetij \$25,000.00 v 350 raznih slučajih, pri katerih se je "ponesrečil." Delal je na ta način, da si je izvil roko v členku, kar je poljubno storil, kadar je hotel. Peljal se je v vzpenjačo v kak večji trgovini in pri izstopu je padel po tleh in si "izvil" roko. Dolžil je podjetje, da se je vzpenjača ustavila prenizko, ali previsoko.

Neki drugi slepar je delal na ta način, da je omahnil proti oknu ulične železnice, če je kar naglo ustavila. Vse je izgledalo čisto enostavno. Ko so ga peljali k zdravniku, je ta vedno dobil male koščke stekla v očesu. Pred vsaki "nesrečo" si je skrivoma vtaknil košček stekla pod trepalnico.

Frederico Bruno, ki sedi sedaj v ječi, je imel tako neobčutljivo kožo, da si jo je lahko obdrnil s železno krtačo ali kakim drugim raskavim predmetom. Potem je hodil po cesti in gledal, če niso kje vrata odprta v klet, ali če je videl kak neraven prostor na pločniku. Spodtaknil se je in dobil pri tem zelo težke "poškodbe," ker si je roko ali nogo poprej dobro nadrgnil. Lastnik hiše, pred katero je padel, se je vedno rad poravnal, da mu ni bilo treba hoditi na sodnijo. Bruno si je na ta način

zaslužil več kot \$50,000, predno so ga pogruntali.

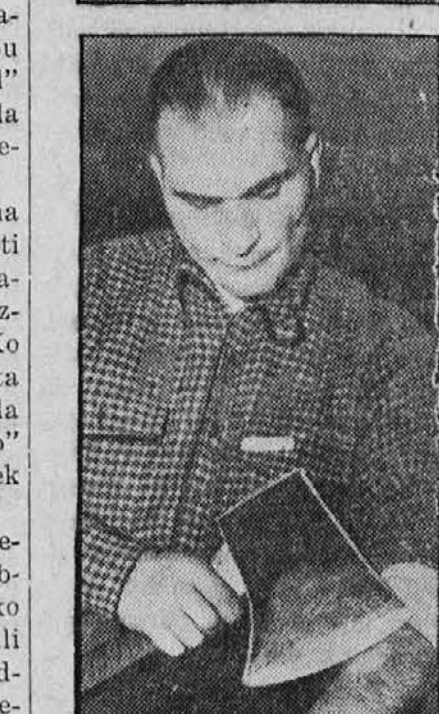
Kdor ne more vreči poljubno roko ali nogo s sklepa, si zna pomagati na drug način. Ako si priveže sirovo meso za 24 ur na koleno, se bo pokazalo vnetje in če se vbrizga nekoliko mineralnega olja, bo nastala taka otekline, da jo bo kar veselje pogledati.

Nek tak raketir je nekoč po nesreči pogotnil mal žebel, ki mu je obtičal v želodcu. Potem je hotel to izrabiti. Šel je v restavrant in ko je užival jed, je naenkrat zavpil in storekal, da je požrl z jedjo nekaj trdega. Nobene odškodnine ni zahteval takoj, toda čez en teden je dobil lastnik restavrant ali hotelna tožbo za odškodnino, kateri je bila priložena X-Ray slika, ki je kazala prej omenjeni žebelj. Vsakokrat je dobil lepo odškodnino in tako mu je bil žebelj, ki mu sicer ni delal nikakih neprilik, molzna kravica.

Drugi raketirji izjemajo peke. Navadno gresta po dva v pekarijo. Eden kupi "bun," ki ga začne kar tam jesti, drugi se pa ozira okrog in izbira. Naenkrat oni, ki uživa "bun," zavpije in začne metati iz ust kruh in kosce drobnega stekla. Pek poravnava škodo na mestu, ker pač ne želi iti na sodnijo, da bi se tam pričalo, da prodaja v svojem kruhu steklo. Seve, on pač ne ve, da je imel raketir v roki kosce stekla od električne žarnice, ki jih je vtaknil v kruh in del v usta.

Zavarovalne družbe, ki so skoro največje plačale v takih umetnih nezgodah, zdaj ne plačujejo več enakih poškodb na slepo srečo, ampak se borijo na sodniji vselej, kadar se količjak pokaže, da bi bila kaka sleparija zraven. Po velikih mestih so začeli kar na debelo čistiti take raketirje. Tako so imeli v Bostonu veliko čiščenje, ko je šest zdravnikov izgubilo pravico poslovanja, dvajset odvetnikov je bilo izključenih iz odvetniške zbornice in 55 sleparjev, ki so zahtevali to ali ono odškodnino, so zaprli radi sleparije.

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

Frances Adair iz Nove Šotije se kaže z ukročeno srnico, s katero bo nastopila na prireditvi sportnikov v New Yorku. Spodaj na sliki je pa Perry Greene iz Bangora, Me., ki bo nastopil v isti prireditvi, kjer bo tekmoval za svetovno prvenstvo sekača hlobov.

72 LET V POSTELJI

Pred nekaj tedni je v italijanski vasi Comazzano pri Florenci umrla neka ženska po imenu Italia Tognetti. Daleč naokrog so smatrali vsi ljudje, da si je, če katera druga, ta ženska prav gotovo zaslužila v svojem življenju ime svetnice. Zadnjih trideset let je preživel v postelji, ki je ni mogla zaradi težke bolezni zapustiti niti za kratko dobo. Ves ta čas je vdana v božjo voljo mirno pričakovala smrti, ki pa se je le ni hotela usmiliti prav do zadnjih dni.

Ko je ta ženska sedaj umrla, je šel glas o njej še posebno hitro po deželi. Pri tem pa se je zvedelo tudi še za neko drugo žensko, ki si je gotovo vsaj tako zaslužila ime svetnice, kakor prej omenjena 30-letna bolnica. Njena usoda je bila še mnogo bolj žalostna in še bolj usmiljena vredna. Ta ženska se piše Elizabeta Quilici in je stara danes 90 let. Človeku se kar malo neverjetno zdi, ko sliši, da je ta ženska preživela na bolniški postelji celih 72 let. Če pomislimo na njeno žalostno usodo, pač malo bolj težko rečemo, da Elizabeta Quilici danes slavi 90-letnico. To slavlje in veselje te ženske je pač čisto nekaj drugega, kakor si ga imajo navado privoščiti ob svojih jubilejih drugi, zdravi ljudje. Ko je bila stara 18 let, jo je bolezen položila na bolniško posteljo. Od takrat je celih 72 let skoraj nepremično ležala v postelji in da bi jo mogla zapustiti vsaj samo za nekaj časa, o tem ni bilo nikdar mogoče niti misliti. Zdravniki so se tako skoraj četrt stoletja z največjo vestnostjo prizadevali, da bi ugotovili vsaj to, kakšno bolezen ima ta ženska, toda niti to se jim do danes ni posrečilo. Slutijo le in samo slutijo, da je ženski otrpnil hrbtni mozeg.

Devetdesetletna mučenica Elizabeta Quilici je doma v vasi Massaciucoli. Za vsakega, ki jo obišče, ima dobro besedo. Cerkev je pred nekaj leti tudi že dovolila, da se sme opravljati v njeni sobi služba božja. Pri vseh okoliških ljudeh vlada prepričanje, da prinaša blagoslov, ki ga podeljuje ta ženska, veliko srečo. Ob 90-letnici gotovo ne bo malo onih, ki ji bodo prišli čestitat.

Če verjamele al' pa ne

V uradu nekega podjetnika se je pokvaril telefon. Telefonska družba je poslala delavca, da telefon popravi. Ko je bil delavec gotov s popravilom, je rekel podjetniku, naj koga pokliče po telefonu, da bo videl, če telefon pravilno deluje. Prav takrat se je nebo prevleklo s črnimi oblaki in bližala se je huda ura.

Podjetnik pokliče številko svojega doma in zakliče: "Helo, Mary!" in čez nekaj časa zopet: "Helo, Mary!" Počaka par sekund, pa zopet zakliče: "Helo, Mary!"

Prav takrat je zdvijala nevihta in strela je udarila v telefonsko žico. Podjetnika je vrglo daleč proč od telefona v kot. Ko se pobira, reče ves zadovoljen telefonskemu delavcu:

"To je bila ona! Je že dobro, telefon deluje brezhibno."

△
Ko je Pepček zjutraj vstal, je rekel mami: "Mama, danes se mi pa ne bo treba umiti!" "Zakaj ne?" se je začudila mama.

"Veš," je začel pripovedovati Pepček, "ponoči se mi je sanjalo, da sem se s čolnom vozil po Erie jezeru. Nenadoma se je čoln prevrnil in padel sem v vodo. Okopal sem se tako, da nisem prav nič več umazan!"

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem lavirniku K. Maya

"Na pomoč —! Na pomoč —!" je grgrajoč klicala.

Krčevito se ji je stresalo telo. Porezal sem ji vezi in šinila je z rokami v zrak kakor človek, ki se potaplja, teptala z nogami in hlatala za sapo.

Kretnje so ji pomagale. Hripavo je kriknila in v dolgem dolgem požirku pila osvežujoči zrak.

Porezal sem še tudi možu vezi. Ni trpel toliko ko žena, kmalu si je opomogel.

"O Bog!" je vzkliknil. "Smrti sva bila blizu! Hvala ti, hvala ti! Rešil si naju!"

Pokleknil je k ženi, ki je pretresljivo jokala.

"Tiho tiho! Ne jokaj!" jo je prosil, "Svobodna sva spet!"

Vzel jo je v naročje in ji poljuboval solze z lic. Objela ga je in jokala na njegovih prsih. Miril jo je in tolažil.

Dal sem si opravka s treskami in skrbel, da niso ugasnile. Nisem hotel motiti ginjivega prizora.

Žena se je pomirila, mož je stopil k meni.

"Effendi," je dejal, "rešil si naju! Kako se ti naj zahvaliva? Kdo si? Odkod si? Kako si naj našel?"

"Kar štiri vprašanja v eni sapi! Bo preveč zaenkrat!"

Pojdimo v hišo! Tam ti vse razložim. Ali bo prišla tvoja žena po lestvi?"

"Bo že."

"Pojdimo! Ne smem se predolgo muditi tu doli."

"Te čakajo tovariši?"

"Ne. Nekoga pričakujem, ki ne sme mimo."

"Pa pojdimo! Pomenimo se v sobi."

Prislonil sem lesto in zlezli smo v hišo. Ženo sva morala napol nesti. V veliki sobi je bilo pripravljeno ležišče, svetloval sem ji, naj leže in si počije. Koj je ubogala.

Mož mi je dal roko.

"Dobrodošel! Allah sam te je poslal. Ali smem zvedeti, kdo je moj rešitelj?"

"Sedaj ni časa za dolgo pogovarjanje. Kako ti je ime?"

"Šimen mi pravijo."

"In brat si vrtnarja Jafiza, kajne?"

"Da."

"Me veseli. Prav tebe sem iskal. Zakuri brž ogenj v kovačnici!"

Začuden me je pogledal.

"Čemu? Si mi delo prinesel?"

"Ne. Pa ogenj bi naj svetil na cesti."

"Zakaj?"

"Da bova videla jezdeca, ki pride tod mimo."

"Kdo je?"

"Pozneje ti vse povem. Brž zaneti!"

Iz male sobe so se odpirala vrata na cesto. Šimen je odrinil zapah in stopila sva pred hišo. Odklenil je še kovačnico in zakuril. Kmalu je plapolal v šimenovi delavnici močen ogenj in svetil ven na cesto.

Medtem ko je Šimen upihaval ogenj, sem stopil okoli hiše, da pogledam za vancem. Še vedno je stajal za zidom. Pomirjen sem se vrnil.

"Zakuril sem," je dejal kovač. "Kaj še zapoveduješ?"

"Pojdi, sediva tja! Za vrata! Tam je tema. Na svetlem ne sme sedeti. Videl bi naju."

Za vrati je ležala široka lesona klata. Najbrž je tudi kovač Šimen posedal na njej, kadar je počival od težkega dela.

Tam sva sedla in pravil sem:

"Predvsem na j potrebnejše! Nekdo bo tod mimo prijezdil. Morebiti kmalu. Govoriti moram z njim, ne sme pa zvedeti, da ga čakam. Najbrž se bo ustavil in te izpraševal. Prosim te, zadrži ga in pregovori ga, da bo razjahal in stopil s teboj v hišo."

Kovač je pomišljal pa dejal:

"Ne vem sicer, kdo da si in kaj nameravaš. Pa rešil si mi življenje in storil bom, kar mi naročaš. Da ni nič slabega, to vem. Pošten človek si, sicer bi mi ne bil prihitel na pomoč."

Ali veš, za čem me bo vprašal?"

"Da. Vprašal te bo, ali so danes trije ljudje tod mimo prijezdili."

Šinil je okoli.

"Trije jezdeci —? Kdaj bi naj bili prišli tod mimo?"

"Mislim, da dopoldne."

"Kaki jezdeci?"

"Dva sta jezдила belca, eden pa rjavca. Med potom pa so tudi rjavca zamenjali za belca."

"Torej jezdijsi vsi trije belce?"

"Da."

"Wallahi! Ali misliš morebiti tistega Manah el-Baršo iz Skoplja?"

Razburjen je planil na noge. Pa tudi mene je vzdignilo. Njegovo vprašanje me je iznenadilo. Odkod je vedel za njegovo ime?

"Ga poznaš?" sem hlastnil.

"Že dolgo! Že dolgo ga poznam. In prav danes je bil pri meni."

"Ah! Oh! Manah el-Barša? Pri tebi?"

"Da. On in njegova spremljevalca, ti so bili, ki so me pograbil, zvezali in vtaknili v klet, kjer bi se bil gotovo zadušil, da nisi prišel ti!"

"Ti so bili? Ti torej? No, pa ti povem, da je tisti jezdec, ki ga pričakujem, njihov zaveznik."

"Njegov zaveznik?" je stiskal pesti. "Ubijem ga! Umotrim ga!"

"In njega moram prijeti."

"Gospod! Kako naj te imenujem? Nisi mi še povedal, kdo ti in kaj si."

"Reči mi effendi."

"Torej, effendi, poslušaj! Pomagal ti bom, če ga misliš prijeti."

"Dobro, ne vem sicer, ali ga bova dobila. Mogoče da jezdi po drugi poti. Mogoče tudi, da je že mimo, nisi ga videl."

Nato sem ga vprašal:

"Kako dolgo si tical v kleti?"

"Od poldneva."

"Torej ga nisi mogel videti, če je tod mimo jezdil, in —"

"Ali naj poizvem?" je segel vmes.

"Kje? Pri kom?"

"Na vasi. Pohitel bom k staremu jemiščiju — branjarju. Ves dan sedi med svojimi košarami ob cesti. Videl ga je, če je vobče jezdil tod mimo."

"Kako dolgo bi izostal?"

"Samo deset minut. Vas ni daleč."

"Pa pojdi. Ampak povedati ne smeš, kaj si danes doživel!"

"Močlal bom, če tako želiš."

"Hitro opravi!"

Popisal sem mu na kratko jezdeca, kakor so mi ga v Bu kjoju ju popisali in odhitel je.

Ni še minilo deset minut, pa se je že vrnil.

Stopil je v kovačnico, podnetil ogenj na prisedel k meni.

"Ni še jezdil mimo," je pravil.

"Pripravljaj mi, kako se ti je danes godilo," sem ga prosil.

"Slabo se mi je godilo, slabo," je pravil. "Stal sem pri svojem delu v kovačnici. Pa so prijezdili oni trije in obstali pred hišo. Eden je rekel, da je njegov konj izgubil podkev. Povedati ti namreč moram, da nisem samo navađen kovač, ampak da znam tudi konje podkovati. Koj sem seveda dejal, da mu ga bom podkoval. Izprva se nisem niti zmenil za njegova tovariša, to da med delom pa sem se ozrl tudi po njiju. In tedaj sem spoznal v enem izmed njiju nekdanjega davkarja Manah el-Baršo iz Skoplja."

(Dalje prihodnjic)

Vesti iz domovine

—V Ljubljani je umrl Franjo Gorazd, mestni učitelj v p. in lastnik trgovskega tečaja.

—V Ljubljani je umrla Amalija Kužnik, soproga inkasanta Mestne elektrarne.

—V Slovenski Bistrici je dne 3. marca umrla Leopoldina Lemeževa.

—V Zagrebu je umrl Josip Varga, posestnik in pekovski mojster v Trbovljah.

—V mariborsko bolnišnico so pripeljali od Sv. Jurija ob Ščavnici 32-letnega posestnika Alojza Klobasa. Mož ima zlomljeni obe nogi, desno v stegnu, levo pa pod kolonom, in površ se nevarne notranje poškodbe. Ponesrečil se je pri podiranju drevja na dokaj nenavaden način, pri vsej nesreči pa lahko še govori o sreči, da je sploh pri življenju ostal. Ko so njegovi ljudje podirali visoko drevo, je skušal Klobasa njegov padec usmeriti s pomočjo dolge vrvi, ki je bila privezana na vrh drevesa. Ko je čakal, da se bo začelo drevo majati, pa je

nevede stopil v zanjko, ki je bila na koncu vrvi ter je ležala na tleh. Pihal pa je takrat silovit veter, ki je posekalo drevo naenkrat podrl v drugi smeri, kakor je to hotel Klobasa. Vrh padajočega drevesa je naravno potegnil za seboj tudi vrv, ta pa v zanjko zapletenega posestnika, ki je šinil kvisku, kakor iz prače izstreljen ter zaplaval po zraku kakih 10 metrov visoko, kakor je bila dolga vrv. Zaneslo ga je čez padlo drevo ter tresčilo na drugi strani na zemljo. K sreči pa je padel na mehek svet, tako da udarac ob tla ni bil smrten.

—Iz Murske Sobotice poročajo o dveh usodnih nesrečah, ki sta se pripetili na isti dan in v istem mestu ena za drugo. V neposredni bližini Murske Sobotice, v občinski fazaneriji, kakor se naziva občinski gozd v Bregu, podira okoli 100 delavcev mogočne breste in hraste, s katerimi je gozd zaraščen. Dosedaj se je podiranje vršilo brez vsake nezgode, dokler ni

napočil usoden dan, ki je zahteval kar dve žrtvi. Delavci so razdeljeni po običaju na majhne skupine, ki vsaka za sebe podira drevo. Kadar se začne deblo nagibati, da skupina, ki ga podira, signal, nakar se delavci pri drugih drevesih umaknejo. Tako je bilo tudi sedaj pri mogočnem brestu, ki ga je podirala skupina delavcev Kalamarja. Ko se je začel brest nagibati, je dal vodja skupine signal in delavci v sosesčini so odhiteli proč od nevarnega mesta v zavetje. Samo 33-letni delavec Franc Gomboš ni zbežal proč, temveč se je stisnil za deblo hrasta, katerega je sam podiral, misleč, da je za drevesom dovolj zavarovan. Po nesreči pa je bil naslonjen na brest, katerega je Kalamar podiral, že posekani tanjši hrast, ki se je podrl skupaj z brestom ter je s svojimi vejami od strani oplazil za hrastom skritega Gombošija. Udarilo ga je s takšno močjo po glavi, da mu je počila lobanja ter je čez eno uro po prevozu v bolnišnico umrl. Gomboš je bil priden delavec ter oženjen. Njegova smrt je globoko prizadela domače, potrla pa je tudi vse so-

delavce, tembolj, ker se je kmalu zatem na prav sličen način na drugem koncu gozda pripetila še ena nesreča. Tam sta delala med drugimi delavci tudi dva Kuzmiča, oče in sin. Ko so delavci v sosesčini podirali brest, so dali signal, da bo drevo padlo. Stari Kuzmič se je umaknil, njegov 28-letni sin Stefan pa se je skril za svoje drevo ter od strani skilil na podirajoči se brest. Pri tem pa je prepoznal umaknil glavo na varno za drevo, pa ga je zadela veja padajočega debela po temenu. Zaradi udarca mu je počila lobanja ter je obležal nezavesten. Prepeljan je bil takoj v bolnišnico, kjer pa imajo malo upanja, da bi ostal pri življenju.

—V Gornjih Kosezah pri Moravčah že dlje časa pogrešajo Uranič Jožefa, p. d. Krznarja, ki je pred tedni neznanu kam izginil. Neko nedeljo zjutraj ko so drugi odhajali v cerkev, je odšel tudi on in od takrat ni o njem ne duha ne sluha. Za potnino si je baje izposodil 2,500 dinarjev iz blagajne gasilnega društva v Pečah, kjer je bil blagajnik. Denarja pa ni nameraval poveriti ter se je spoti opravičil predsedniku društva z navedbo, kje naj išče krite primanjkljaja. Kaj je gnalo mladega gospodarja od doma, kjer zapuša ženo in otroke, tega mož ni nikomur povedal. Kakor pravijo sosede, niso domače razmere ničesar zakrile, pa tudi drugi vzroki se dozdaj še niso razkrili. Prav tako ni znan smer njegovega odhoda. Nekateri sodijo, da jo je Uranič popihal v Španijo in ugibajo, ali bo pomagal rdečim ali belim, ako se mu bo posrečilo priti čez mejo.

—Samomor odpuščenega delavca. Dolenjski vlak, ki prihaja v Ljubljano okoli 15. ure, je imel nedavno na kolesih sledove krvi in las. Dognalo se je, da je med Radohovo vasjo in St. Lovrencem neki moški skočil pod vlak. Je to 37-letni delavec Jože Kastelic iz Malega Gabra, občina Veliki Gaber. Kaj je nesrečneža pognalo v smrt, ni znano.

—Novi grobovi. V Ljubljani je umrl Karel Šinkovec, višji sodni oficijal v pokoju. Pokojni je bil velik ljubitelj naših gora, na katere se je nešteto krat povsnel. Samo na šmarni gori je bil okrog 1200krat. Rodom je bil iz Kamnika in je bil brat pokojnega župnika g. Avgustina Šinkovca. — V Ljubljani je umrla Uršula Zlatič. — Na Vrhniki je umrl Josip Jelovšek, tovarnar in veleposestnik. — Na Viču je v visoki starosti 89 let umrl Jernej Kovačič, delovodja papirnice v Vevčah v poklju. — V Guštanju je umrl Fink Ivan, organist, cerkovnik in jeklar, delavec. Umrl je za pljučnico, kateri se je pridružil zastrupljenje krvi na roki.

—Huda nesreča pod vozom. V ljubljansko bolnišnico so prepeljali 44-letno kočarjevo ženo Franciško Peršinovo z Rakinke. Neki voznik je žensko podrl. Pri padcu pod voz si je ženska polomila ude ter dobila poškodbe na prsnem košu in na tre buhu. Njeno stanje je nevarno.

—Na meji pri Ložu je obmejni stražnik ustrelil mladega tihotapca Toneta Vrhovca iz Staroga trga, ki je z večjo družbo hotel v Italijo pretihotapiti nekaj blaga. Stražnik je v temi opazil neznanca in jih pozval, naj se ustavijo. Prednji so začeli bežati proti meji, nakar je stražnik streljal, sprva sicer v zrak, a v drugo že v ljudi. Strel je Vrhovca, ki se je šele prvič podal na tihotapstvo pot, zadel v hrbet in ga smrtno ranil. Ostali tihotapci pa so pobegnili. Na tem kraju meje je to že šesta žrtev tihotapstva v nekaj letih.

DNEVNE VESTI

Celo mirni Švicarji se pripravljajo za boj

Geneva, Švica, 5. aprila. Najbolje nevtralna dežela na svetu, miroljubna Švica, nič ne zaupa evropskemu miru. Švicarska vlada je izdala gotove odredbe za morebitno vojno. Lastniki avtomobilov so dobili povelje, da morajo ponoči za več ur ugasniti svoje luči, tako da se privadijo voziti v temi. Luči avtomobilov izdajajo sovražnim zrakovcem bližino mest in vasi. Enako morajo stanovanjci največjih poselij kot zadnje vaške koče enkrat na teden ugasniti vse luči iz istega vzroka. Obenem so bili pozvani vsi lastniki hiš, da odpravijo iz svojih podstrešij vsako eksplozivno stvar, kajti v podstrešja najprvo padajo bombe, in povzročajo toliko več škode, če se nahajajo v podstrešju kaj razstreljivih snovi.

Hči meniha Rasputina dospela v Zed. države

New York, 5. aprila. Maria Rasputin, hči proslulega ruskega meniha Rasputina, ki je bil zli duh poslednjega ruskega carja, je dospela v New York. Naradila je pogodbo z nekim cirkusom, pri katerem bo nastopala kot umetniška jahajca.

Številni ropi

Gropan je bil včeraj Stanley Grill, 1427 E. 27th St. Lopovi so mu odnesli \$40.00. Nadalje je bil oropan rojak Joseph Pajk, 1084 E. 67th St., katerega so napadli štirje zlikovci z revolverji. Vzeli so mu \$27.00. Njegov tovariš Florian Letin, 975 E. 69th St. je pri tem tudi zgubil \$2.50. Številni drugi ropi so se pripetili v naselbini. Prosim našega councilmana Mr. Novaka, da obrne svojo pozornost policije v našo naselbino, kjer je zadnje čase vedno več enakih zlikovcev.

MALI OGLASI

Mlad par

brez otrok bi rad dobil čedno stanovanje, tri ali štiri sobe, med 62. in 78. cesto, med St. Clair in Superior. Plača rent od \$20 do \$25. Vprašajte na 1069 E. 72nd St. (80)

Naprodaj

vsa oprema za pivnico, tudi D-2 licenca. Za naslov vprašajte v uradu tega časopisa. (84)

Delo išče

starejši moški na farmah. Kdor ga potrebuje naj se zgleda na 15001 Hale Ave. (83)

Stalno delo dobi

dekle ali starejša ženska za hišno opravila. Hodi spat domov. Zglasite se na 787 E. 185th St. (x-79)

Iskrena zahvala

Družina Blaznik se prav lepo zahvaljuje Marcellini Perko in njeni se-pevki Ani za tako lepo petje na zadnjem nedeljskem radio programu. Petje je bilo jako lepo in ganljivo in nam je vzbujalo živ spomin na našo hčerko Heleno Blaznik ki nam je umrla zadnje leto.

Družina Blaznik,

1334 E. 55th St.

Hiša naprodaj

za eno družino, 6 sob, v jako dobrem stanju, dvojna garaža, blizu Lake Shore bulevarda, Cena je izpod \$7000.00. Davki manj kot \$70.00 na leto. Dobre šole v bližini. Pokličite po telefonu GLenville 2192.

Mladi prešički

so naprodaj, dobri za rejo. Najboljše pasme. Vprašajte pri Chas. Lisjak, 15708 Saranac Rd. Telefon GLenville 8466. (81)

Sobe

se dajo v najem za par pečljarjev. Vsa priprava za kuhanje. Vprašajte na 1081 E. 66th St. letih. (81)

Zgorej je bobnar, ki trenira svojega konja za slavnost, da se ne bo plašil, ko bo zabobnel boben.

Newyorški žogometni igralci se zdaj vežbajo za poletno sezono na Kubi.

Spredaj na sliki je metalec žoge Carl Hubbell, ki poskuša novo krivuljo za žogo.

J. O. CURWOOD:

Lov na ženo

ROMAN

Aldous se je obrnil k Jani. Vse dotlej je bil na pol omamljen. Srce mu je burno in glasno razbijalo. Baš ko jo je predstavljajal Blacktonu, mu je rekel notranji glas, da je očitno računala s tem, da najde v tej gneči znano lice. Za trenutek ga je obšlo, kakor da Jane — tiste, ki jo je poznal — ni več. Pripovedovala mu je sicer o grobu, a to, kar jo je zdajle tako pretreslo, mu je zatajila. Nekakšna besnost je je, ko se je pozdravljala z zavrela v njem. Opazoval je Blacktonom: njen obraz je kazal vidne znake napora. Naposled se mu je zazdelo, da se je spet vsaj nekoliko obvladala. Blackton ni opazil ničesar razen skrčenih gubic okoli njenih oči in smrtnih bledesti njene obraza; oboje si je razlagal s tem, da je utrujena.

"Trudni ste, Miss Grayeva, jelite?" je dejal. "Vražja pot je ob tem času iz Miette gori do nas. Petnajst minut ne bo trajalo, da boste sedeli pri večerji, samo da se prijememo skozi to trumo."

Pozval je Aldousa, naj mu sledita, in je krenil naprej, deleja jima pot s svojim dolгим, mršavim telesom. Janin obraz se je za nekaj trenutkov

približal Aldousu, tako tesno, da je čutil njen dihanje in da se je kodre njenih las dotaknil njegovih ustnic. Tisti mah so se Janine oči napeto uprile vanj; začutil je, kako ga je nenadoma postalo sram. Če je res koga iskala ali slutila kaj posebnega, vsekako se je zdelo, da bolj nego kdaj pričakuje njegove zaščite. Mučna zadrega v njenih očeh, njen proseči pogled in zaupanje vanj, ki je sijalo iz njenih zrenic, vse je kazalo, da je tako; Boga je zahvalil, da ni opazila njegovega pravkaršnjega strahu in suma. Ko sta krenila za Blacktonom, se je še tesneje privila k njemu. Njeni drobni prsti so ga držali za komolec, kakor bi se bala, da je ne bi kdo ve kakšna sila odtrgala od njega. Videl je, da se z vprašujoči, oprezojočim pogledom še vedno živahno ozira po ljudeh, ki so ju obdajali.

Jana je dala Aldousu dva listka. Predal ju je Blacktonu in je odšel z njim proti skladišču.

Na koncu hodnika, kjer je bila gneča redkejša, jima je stopil Blackton za hrbet. Po nekaj korakih so dospeli do vozička, ki je čakal v medli svetlobi postajne lešcherbe. Blackton je predstavil Jano svoji ženi in jo je posadil zraven nje.

"Zdaj vaju ostaviva, cenjeni dami, da dobiva prtljago," je dejal. "Vedve se med tem seznanita. Imate li prtljajne listke, Aldous?"

"Mislim sem, da bo imela Miss Grayeva veliko prtljage, in sem zato vzel s seboj še enega svojih ljudi z drugim vozom," je povedal Blackton. — "Dam mu listka, naj on poskrbi. Ni treba, da bi midva čakala."

Preden sta se vrnila k vozu, je Aldous zadržal prijatelja.

"V brzjavki vam nisem mogel več povedati," je rekel. "Da ni Miss Grayeva tako trudna in izmučena, bi prepustil poročanje njej. Prosim vas, dragi Blackton, recite gospe so-progi, da je prišla v Tete Jaune ne po zelo nevesnem opravku. Poiskati hoče grob svojega ... bližnjega sorodnika — nič več in nič manj."

"Oh, to mi je žal — zelo mi je žal," je odvrnil Blackton in vrgel užgalico proč, ne da bi si bil zapalil smotko. "Opazil sem, da je nekam potrta. Dobro nama je došla, Aldous — dokler ostane v Tete Jaune. Morda poznam tistega sorodnika. Ako bi vam mogel — ako bi ji mogel v čem pomagati ..."

"Umrli je, še preden so jeli graditi železnico," je rekel Aldous. "Fitz Hugh mu je bilo ime. Old Donald in jaz jo hočeva peljati k njegovemu grobu. Miss Crayeva je moja stara prijateljica," je lagal pogumno. "O prvem svitu bi rada krenila na pot. Ali ne bo to vam in vaši gospe v preveliko nadlego?"

"Niti v najmanjšo ne," je proglasil Blackton. "Najela sva si kitajskega kuharja, ki je bolj sova nego človeški stvor. Ali želite, da bi bil zajtrk pripravljen ob štirih zjutraj?"

"Izvrstno!"

Ko so se odpeljali, je podjetnik dejal:

"Vaše sporočilo za MacDonald sem oddal. Iztaknil sem ga doli v goščavi. Neznansko se mu mudi, da bi govoril z vami. Rekel je, da ga ne bo na postajo, da morate vi priti k njemu. Zadnje čase se ogiblje vseh ljudi. To vam je čuden star pajek, ali ne?"

"Najnevarnejši človek v vsem gorovju," je pritrdil Aldous, "a če ga bliže spoznate, vam postane najljubši. Namečila sva se, da pojdeva skupaj na sever."

To pot je bil Blackton tisti, ki je obstal in položil prijatelju roko na ramo. Nedaleč od njiju se je videl voz v luči postajne svetiljke.

"Ali vam je stari Donald nedavno kaj pisal?" je vprašal. "Ničesar mi ni pisal. Nekoč je dejal, da že dvajset let ni napisal pisma."

Blackton je okleval.

"Tedad niste ničesar zvedeli o njegovi neizgodi?"

Aldous je opazil čudni izraz podjetnikovega lica, ko si je prižigal smotko. Vznemirjen je stopil k njemu in ga je zgrabil za komolec.

"Kaj mislite s tem?"

"Obstrelili so ga. Po naključju sem bil pri dr. Bradyju, ko se je pozno zvečer privlekel k njemu. Doktor mu je izdrl svinčenko iz ramena. Rana ni bila opasna. Starec je prisegel, da se mu je pripetila neizgoda. Toda čutil sem se vendarle. Old Donald trdi, da je neoprežno ravnal s svojo lastno pištolo. Ugotovljeno pa je, dragi Aldous — da je bil ustreljen od zadaj!"

"Vraga! Kaj pravite!"

"Ranjen je bil od zadaj. Nekaj je moralo oslabiti kroglo, preden ga je zadela. Drugače bi ga bila ubila."

Aldous je nekaj časa z nemo ostoplostjo strmel Blacktonu v obraz.

"Kdaj se je to zgodilo?" je vprašal.

"Pred tremi dnevi. Od tistih dob nisem videl starega Donald, dokler ga nisem, no, coj malone po naključju srečal zunaj v gozdu. Dal sem mu brzjavko, ki ste jo poslali zanj. Ko jo je prečital, sem mu pokazal tudi svojo. Nato je načel nekaj na košček papirja, zložil listič in ga spel z ježevčev bodiko. Nisem je izdrl, čeprav sem bil strašno radoveden. Evo pisanja."

Tako govorec je vzel iz žepa papir in ga je pomolil Aldousu.

"Prečitam ga pozneje," je rekel Aldous; "dami sta gotovo že v skrb, kje sva."

Spravil je list v žep ter zahvalil Blacktona za trud, ki mu ga je bil napravil s tem, da ga je poslal k MacDonaldu. Ko je sedel na kolo, so se njegove oči srečale z Janinimi. Veselilo ga je, da se je spet obvladal. Ko je Blackton pognal, se mu je nasmehnila; v tem dražestnem

drhtljaju njenih ustnic je bilo nekaj takega, da bi si bil najraje domisljal, češ, prosi ga, da se oprostijo, ker se preje ni imela dovolj v oblasti. Tudi njen glas je zvenel zdaj bolj prirodno, ko je govorila z Mrs. Blacktonovo. Debeluša sinjeoka ženica z jamicami in rusimi lasmi jo je bila že na prvi mah tako osvojila, da se je čutila v njeni družbi kakor doma. Mrs. Blacktonova se je sklonila k so-progi in mu je položila roko na ramo.

"Peljimo se skozi mesto," je nasvetovala; "pot nam zato ne bo veliko daljša in Miss Grayeva bo gotovo zanimalo videti našo glavno ulico. Strašno rada bi si ogledala medveda, ki si mi pripovedoval o njem," je dodala.

Ta predlog je bil Aldousu na vso moč dobro došel. Uverjen je bil, da je Quade po svoji in Culver Rannovi stari navadi že razširil o Jani nelepe vesti; zato je želel, da bi ne samo Quadovi pristasi, ampak, če le mogoče, vse tetejaunsko prebivalstvo videlo Jano v družbi Mrs. Blacktonove in njenega moža. V to je bila zdaj najlepša prilika, kakaj nočni karneval se je že začel.

"Medved je vreden, da si ga človek ogleda," je rekel Blackton, obračajo voz proti žarkim lučim skoro pol milje dolge ulice, ki je bila tetejaunski Broadway. "In žena, ki jaše na njem, je takisto vredna, da jo vidiš," je dodal z nasmehom. "Medved je kaj zajeten dečko — ona pa igra Godivo. Z razpuščenimi lasmi jaše na njem po ulici ter pobira desetice, četrtake in poldolarje, kakor pač nanese."

Čez nekaj minut se je raztegnila pred njimi ulica v vsej svoji dolžini. Svet nemara dotlej še ni videl ceste, ki bi bila podobna tej tetejaunski Meki, kjer se je zabavalo pet tisoč delavcev z vse železniške proge. Tudi pri gradnji drugih železnic so nastajali veliki "tabori," toda nobeno mesto v pustinji se ni moglo primerjati s tem mestom, ki je zrastle iz tal kakor pričarano in ki je bilo obsojeno, da čez nekaj mesecev prav tako nenadoma izgine. Pol milje daleč sta žareli pred njimi dve živo razsvetljeni vrsti lop, velikih šotorov in surovo stesanih kolib, spremljaje druga drugo v obliki široke, neuravnanе ulice.

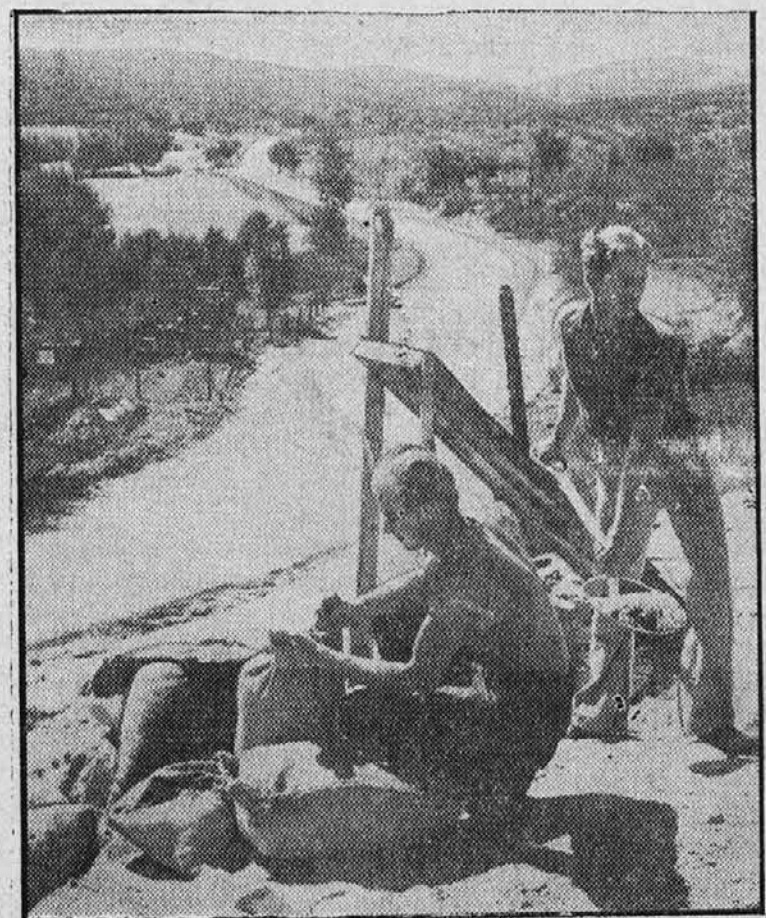
Kakor plapolajoč požar se je nocoj risala Tete Jaune na temnem ozadju lesov in gora. Sto sršeih požod z gorivom je stalo pred svobodnimi mesti, neprestano polnimi razuzdanega nočnega hrupa in sipalo snope rumenkastih plamenov. Ob cestah se je nalik kresnicam iskriло na tisoče svetilk in pisanih leščerb, pod njimi pa so se zbirale množice in so se gnetle naprej in nazaj. Skrivnostni in fantastičen je bil pogled na to edinstveno, neobičajno, malone pošastno ulico, ki se je širom razprostirala na desno in levo, z edinim namenom, da bi služila kratkočasju in zapeljevanju ljudi.

hodno življenje, bodo najbrže kmalu samo še pozabljene sence minulosti. Zlasti gore jih bodo pozabile. A vendar mu je ob prihodu v mesto nekaterikrat hitreje zaplala kri, ko je pomislil na vse, kar bo z njim vred minilo in izginilo; predstavljalo je mogočno dramo človeštva in temnih tragedij in divjih romanov ni bilo v njem ne konca ne kraja. Nekaj teh svojih misli je cpazil tudi v Janinih očeh.

"Bog zna kaj znamenitega ni," je dejal. "A če bi nocoj prešetali vso to množico, bi našli med njo ljudi kakih osemnajst ali dvajset raznih narodnosti."

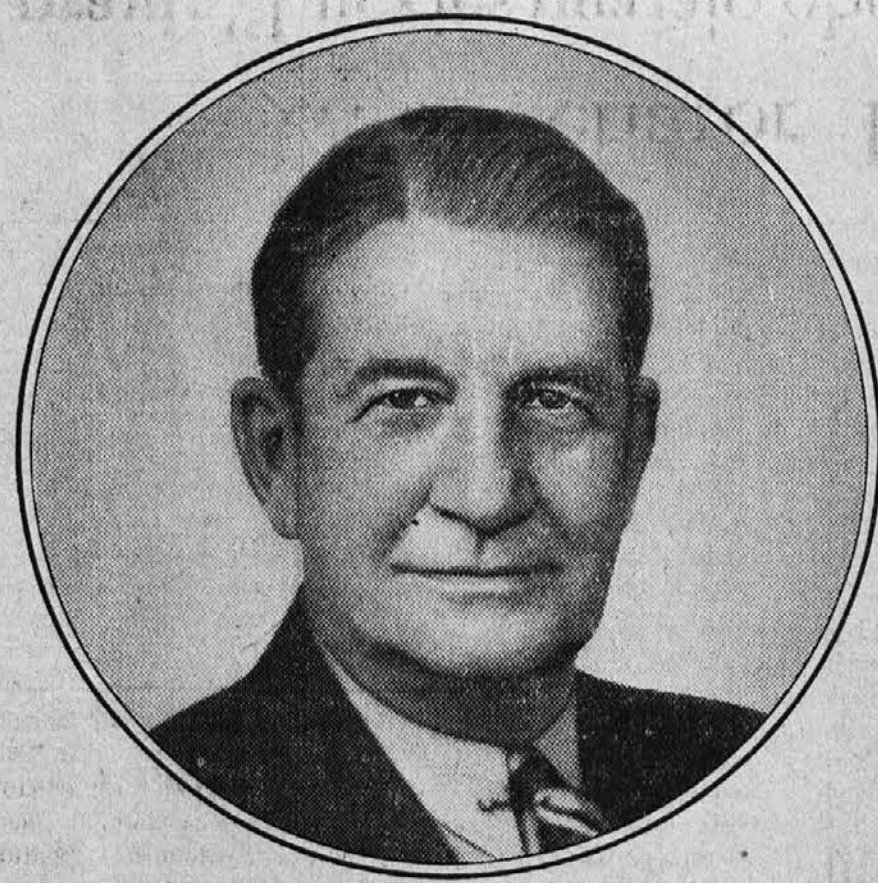
(Dalje pihodnjič)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE!

Cesta od Julian do Ramona v Kaliforniji je dobesedno tlakovana z zlatom. Cesto so tlakovali leta 1926 iz bližnjega kamnoloma. Fred Koele in Orval Hammer sta kopljeta v dotičnem kamnolomu in pravita, da jima vrže tvarina \$7.00 zlata pri toni. In ravno to tvarino so rabili za tlakanje ceste.

U. S. Senator Hitchcock pravi: "Luckies ugajajo obema, mojemu okusu in mojemu grlu"

"Skoro petdeset let sem redno kadil in zato mislim, da vem, kaj tvori dobro cigareto. Luckies mi v dveh ozirih ugajajo. Ljubim njihov fin okus. Še bolj važno je pa dejstvo, da so lahka kaja, lahke za moje grlo. Vsekakor, posledica je, ki šteje, in lahka kaja ugaja obema, mojemu okusu in mojemu grlu."

Herbert E. Hitchcock

HON. HERBERT E. HITCHCOCK,
U. S. SENATOR IZ SOUTH DAKOTE

NAJFINEŠI TOBAK—
"SMETANA PRIDELKA"

V nedavnem neodvisnem pregledu je pretežna večina odvetnikov, zdravnikov, predavateljev, znanstvenikov itd., ki pravijo, da so kadili cigarete, izrazilo svojo osebno prednost za lahko kajo.

Ugotovilo Senator Hitchcock potrjuje razsodnost te prednosti in istega mnjenja so tudi vodilni umetniki radia, odra, filma in opere, kojih glasovi so njihovo bogastvo in so si izbrali Luckies, lahko kajo. Tudi vam lahko Luckies zaščitijo grlo — lahka kaja, prosta gotovih rezkid dražilcev, ki so bili odstranjeni z izključnim procesom "It's Toasted". Luckies so prijazne vašemu grlu.

Lahka Kaja "It's Toasted"—Zaščita Vašega Grla

PROTI DRAŽENJU—PROTI KAŠLJU

Copyright 1937, The American Tobacco Company

CLEVELAND PUBLIC HALL

Auspices Northern Ohio Opera Association

METROPOLITAN OPERA

Association of New York

Edward Johnson, General Manager

Edward Ziegler, Asst. Mgr.

LECOQ D'OR

Pons, Doe, Votipka, Pinza, Massue,

Cordon, Papi, sledi

CAVALLERIA RUSTICANA

Ponselle, Petina, Jagel, Morelli, Papi

TRISTAN & ISOLDE

Flagstad, Branzell, Melchior, Huehn,

List, Cohanovsky, D'Angelo, Bodansky

FAUST

Jepson, Olheim, Votipka, Crooks, Bonnell,

Engelman, Pinza, Pelletier, Ballet.

AIDA

Rethberg, Castagna, Votipka, Jagel,

Baromeo, Morelli, Paltrinieri, Panizza,

LOHENGRIN

Flagstad, Branzell, Melchior, Huehn,

List, Cohanovsky, De Abravanel

MIGNON

Swarthout, Antoine, Crooks, Pinza, Bada,

Cordon, Pelletier, Ballet.

CARMEN

Ponselle, Burke, Votipka, Olheim, Maisson,

Huehn, Cohanovsky, Paltrinieri, D'Angelo,

Engelman, Papi, Ballet.

IL TROVATORE

Rethberg, Castagna, Votipka, Carron,

Morelli, Baromeo, Bada, Papi.

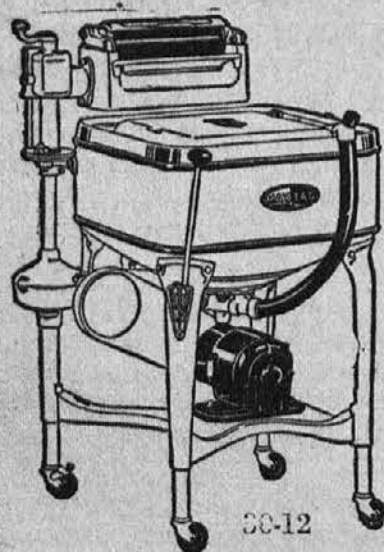
Tiketi \$1, \$2, \$3, \$4, \$5, \$6 (nič davka) pri

Union Trust Banki

v gl. prostorih—E, 9th in Euclid

Rabil se bo izključno Knabe klavir)

Kupite MAYTAG sedaj s posebnimi prihranki

\$99.50

Veliko vam damo za vaš stari električni pralnik

Cene se dvignejo
1. maja

Prihranite

\$10 do \$20

na Maytagu, ki ima aluminast čeber

KUPITE SEDAJ

Cene se ne nižajo. Dvigajo se in zvišanje cen za Maytag s četverkotnim, aluminastim čebrom so bile sporočane od tovarne. Nakup Maytaga po današnjih nizkih cenah je investicija proti cenam jutri — toda Maytag vam bo hranil denar vsak teden za leta in leta. Lastujte najboljši svetovni pralnik, toda dobite ga sedaj.

MANDEL HARDWARE

15704 Waterloo Rd.

KEnmore 1282

ODPRTO ZVEČER